

Ve větvích stromů

Tempo di vlak

Jsem jeden z tónů akordu světa,
ten tón, co ho vítr doladí,
ve větvích stromů je celá věta
a symfonie zní v pozadí.
Pták jen křídly zamává, stopa v hlíně zůstává,
pohledy očí nic neotočí, když obzor sílu rozdává.

R: Cestou blátivou, závějí sněhovou,
řekou zpěněnou své dny počítám,
trávou sečenou, skálou šedivou,
stezkou ztracenou nejsem tady sám.

Ta vůně světů kam vede cesta,
co nezná přesně, kudy jít,
zavoní lidem, když táhnou z města,
kdo hledá, ví proč musí chtít,
krok ke kroku přidává, život rytmus udává,
dřív než den skončí, noc nezaskočí
toho, co nikdy nemává.

R: Cestou blátivou, závějí sněhovou,
řekou zpěněnou své dny počítám,
trávou sečenou, skálou šedivou,
stezkou ztracenou nejsem tady sám.